

Arrest

**nr. 182 918 van 24 februari 2017
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 9 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die op 1 januari 2017 aan de Belgische grens is toegekomen met de vlucht TK 1945 vanuit Istanbul, diende op 1 januari 2017 een asielaanvraag in. Hij was in het bezit van een paspoort van de Palestijnse autoriteiten, afgegeven op 3 augustus 2015 te Ramallah, dat voorzien was van een Fins visum type C, geldig van 26 december 2016 tot 17 januari 2017.

1.2. Op 1 januari 2017 werd een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker genomen. In het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal (administratief dossier, stuk 13) werd informatie opgenomen uit het Visum Informatie Systeem (VIS), waaruit blijkt dat verzoeker door Finland werd geregistreerd met de Saoedi-Arabische nationaliteit bij de geboorte, alsook als huidige nationaliteit.

1.3. Op 24 januari 2017 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 25 januari 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 01/01/2017

Overdracht CGVS: 05/01/2017

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd op 13 januari 2017 door het Commissariaat-generaal gehoord in het Transitcentrum Caricole, van 09u24 tot 13u00, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat Meester Ugumula was hierbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Ryadh, Saoedi-Arabië, maar uw ouders zijn Palestijnen afkomstig uit Gaza. Uw vader, die aan een hartziekte lijdt, was op het moment van uw geboorte tewerkgesteld in Ryadh als leraar, ook uw broer A. werd daar geboren. Uw overige vier broers en vier zussen werden geboren in Jeddah, waar uw vader ook als leraar werkte. Uw zus A. heeft nierproblemen en dient een drietal keren per week een dialyse te ondergaan (eigenlijk heeft ze een operatie nodig), uw broer H. is schizofreen.

U en uw familie zijn rond 2005 definitief naar Khan Younis, Gaza-strook, teruggekeerd omdat uw vader intussen op pensioen was en geen verblijfsvergunning meer had. Uw familie had er een eigen huis waarin jullie je intrek namen.

U en uw familie zijn geregistreerd bij UNRWA en kregen van deze organisatie onderwijs en elementaire medische hulp. Toen u jong was kreeg uw familie ook voedselhulp en u veronderstelt dat dit nog steeds het geval is.

Uw broer Ha. is sinds 2007 een sympathisant van Fatah en nam deel aan festiviteiten en misschien ook wel vergaderingen, zo gaf u aan. Uw familie werd naar aanleiding hiervan verbaal lastiggevalen door leden van Hamas. In 2009 werd uw broer omwille daarvan door Hamas gedurende een aantal uren vastgehouden en mishandeld, waarna hij geen verdere activiteiten meer ontplooid en uw familie geen problemen meer kende. Wel wordt uw familie nog zo nu en dan 'verbaal lastiggevalen' door leden van Hamas omwille van jullie banden met een secretaris van Fatah, A. A., die in Duitsland woont.

U stelt Gaza in 2010 te hebben verlaten en naar Turkije te zijn gegaan om er te studeren, u had een studiebeurs gekregen. U volgde eerst lessen om u de taal eigen te maken, waarna u uw ingenieursstudies aanvatte.

In januari 2012 keerde u naar Gaza terug om uw familie te bezoeken en kende u geen problemen. In augustus datzelfde jaar keerde u weer terug. U ging naar de moskee voor het vrijdagsgesbed, maar werd door een aantal mannen van Hamas aangesproken op uw lange haren en strakke broeken. Iedere keer dat u naar de moskee ging werd u lastiggevalen en begon u religieuze debatten uit te lokken. Uw vader werd op uw houding aangesproken en een vriend van u, die Hamas ondersteunt, raadde u aan uw houding te matigen daar u, als u zo verder deed, wel eens in de gevangenis zou kunnen terechtkomen. Omwille van de zwakke gezondheidstoestand van uw vader volgde u deze raad op en ontweek u vanaf dan Hamas. Een tweetal weken later keerde u naar Turkije terug om uw studies weer op te nemen. In 2013-2014 studeerde u een jaar als Erasmusstudent in Finland en in 2016 behaalde u in Turkije uw ingenieursdiploma.

U hebt Turkije, alhoewel u er nog een verblijf op humanitaire basis heeft tot oktober 2017, op 1 januari 2017 verlaten en bent naar België gekomen. U stelt in Turkije te zijn gediscrimineerd, u werd er niet als een menselijk wezen behandeld, kon uw beroep er niet uitoefenen, u kon er geen werk vinden en werd beledigd.

Op 1 januari 2017 dient u een asielaanvraag in en stelt u asiel aan te vragen omdat u staatloos bent en u het voorbeeld van uw vader, die zich momenteel in Egypte bevindt omdat hij een hartoperatie moet ondergaan, niet wil volgen, hij heeft 30 jaar in Saoedi-Arabië gewerkt, doch hier op het einde (ook op financieel vlak) niets aan overgehouden. U stelt niet heel uw leven in 'uw land' te willen leven en daar niets voor terug te krijgen. Bovendien stelt u dat u om in Gaza werk te kunnen vinden ofwel de kant van Fatah ofwel de kant van Hamas zult moeten kiezen en u problemen zal krijgen met de partij waarvoor u zelf niet hebt gekozen.

B. Motivering

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet refereert, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Deze uitsluiting geldt evenwel niet wanneer de bijstand of bescherming van de UNRWA om welke reden dan ook is beëindigd. Indien de bijstand heeft opgehouden te bestaan, dient de betrokkene van rechtswege als vluchteling te worden erkend, tenzij hij om de redenen vermeld in artikel 1E en 1F van het Vluchtelingenverdrag dient te worden uitgesloten. De bijstand heeft opgehouden te bestaan wanneer het orgaan dat de bijstand levert opgeheven wordt, of wanneer het voor de UNRWA onmogelijk is zijn opdracht te vervullen, of wanneer vast komt te staan dat het vertrek van een persoon uit het mandaatgebied van de UNRWA zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil waardoor hij verhinderd wordt de door de UNRWA verleende bijstand te genieten. Dit is het geval indien de asielzoeker zich persoonlijk in een situatie van ernstige onveiligheid bevond en het voor de UNRWA onmogelijk was hem in dat gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee dat orgaan of die instelling belast is (Hof van Justitie 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, §§ 58, 61, 65 en 81).

Uit uw verklaringen blijkt dat u als Palestijn een verblijfsrecht had in de Gazastrook en er de bijstand van de UNRWA verkreeg. Zo stelt u dat u en uw familie onderwijs genoten bij UNRWA scholen en ook medische zorgen kregen. Ook kregen jullie voedselhulp (zie gehoorverslag CGVS, p.3).

Rekening houden met artikel 1D van het Verdrag van Genève van 1951, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, dient onderzocht te worden of uw vertrek uit uw land van gewoonlijk verblijf zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten uw invloed en onafhankelijk van uw wil die u ertoe gedwongen hebben het gebied waarin het UNRWA werkzaam is, te verlaten.

Uit uw verklaringen afgelegd ten overstaan van de 'protection officer' blijkt dat u in 2010 naar Turkije bent vertrokken om er te gaan studeren. U had een studiebeurs gekregen. Toen u in augustus 2012 voor een aantal weken terugkeerde naar Khan Younis, kwam u in aanvaring met een aantal leden van Hamas die u aanspraken op uw lange haar en uw strakke broeken. Verder stelde u nog dat u een aantal 'religieuze debatten' uitlokte, maar nadat u door een vriend werd aangemaand uw houding te matigen gezien u anders wel eens ernstige problemen riskeerde, gaf u hieraan toe, ook omwille van de zwakke gezondheidstoestand van uw vader. U gevraagd of uw problemen met Hamas zich beperkten tot woorden, stelt u dat dit effectief het geval was en geeft u aan 'voor de rest was er niets' (CGVS p.6-7). Gevraagd of u vervolgens legaal de Gazastrook hebt verlaten, stelt u dat dit effectief het geval was. Deze door u afgelegde verklaringen zijn, en dat hoeft geen betoog, onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een vrees in de zin van de Conventie.

Eenzelfde opmerking kan gemaakt worden aangaande het gegeven dat uw familie wel eens door Hamas wordt aangesproken op A. A., die familie is van een secretaris van Fatah in Duitsland. U zegt letterlijk 'omwille van hem zijn er soms woorden ('jullie zijn een slechte familie'), maar het gaat niet verder dan dat' (CGVS p.7). Ook dit element is onvoldoende zwaarwichtig om gewag te maken van een gevisieerd-zijn in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Wat betreft uw broer Ha. dient opgemerkt dat hij sinds 2009 zijn activiteiten voor Fatah heeft stopgezet, hij steunt Fatah enkel nog 'in het geheim', en dat uw familie sindsdien niet meer beledigd werd, waardoor dit gegeven niet meer actueel is (CGVS p.6).

Wat betreft uw verklaring dat u asiel aanvraagt omdat u staatloos bent dient opgemerkt dat deze materie niet tot de bevoegdheid van het CGVS behoort en u zich hiervoor dient te richten tot de geijkte procedure. Uw verdere verklaring dat u bij een terugkeer zult moeten kiezen tussen Hamas en Fatah om werk te kunnen krijgen en dat u dan door de partij waar u niet voor hebt gekozen als een vijand aanzien zult worden, is louter hypothetisch, niets meer en niets minder. Uw verklaring dat u zich niet in dezelfde positie als uw vader wil bevinden die zijn hele leven in Saoedi-Arabië heeft gewerkt maar met niets is teruggekeerd naar Gaza, dient opgemerkt dat een dergelijk motief geen uitstaans heeft met de Conventie en louter persoonlijk van aard is (CGVS p.10).

Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier), dat de UNRWA, ondanks de militaire operaties van Israël en de Israëlische blokkade van de Gazastrook, haar opdracht in de Gazastrook is blijven vervullen. Ook tijdens militaire Operatie "Beschermd Rand" in juli-augustus 2014, slaagde UNWRA erin haar missie verder te vervullen. De UNRWA blijft derhalve bijstand en bescherming verschaffen aan de Palestina Vluchtelingen en de ontheemde Palestijnen van 1967 in dit gebied. U brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt of waaruit blijkt dat het voor de UNRWA onmogelijk was om u op het ogenblik van uw vertrek de levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee de UNRWA belast is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt u de Gazastrook verlaten heeft om redenen buiten uw invloed en onafhankelijk van uw wil waardoor u verhinderd werd de door het UNRWA verleende bijstand te genieten.

U heeft immers niet aangetoond dat de bijstand of de bescherming van de UNRWA heeft opgehouden te bestaan. Conform artikel 1D van de Vluchtelingenconventie juncto artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet dient u bijgevolg uitgesloten te worden van de vluchtelingenstatus.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd), blijkt dat Palestijnen afkomstig uit de Gazastrook, na een verblijf in het buitenland, zonder problemen kunnen terugkeren naar dit gebied, en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij de UNRWA. De procedure is weliswaar gemakkelijker voor personen in het bezit van hun Palestijns paspoort, maar zelfs indien men niet zou beschikken over dit document, kan men door het invullen van een aanvraagformulier op relatief korte tijd een Palestijns paspoort bekomen van de Palestijnse Minister van Binnenlandse Zaken. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt.

Om toegang te krijgen tot de Gazastrook dient men zich naar het Noorden van Egypte te begeven, meer bepaald naar de stad Rafah gelegen op het schiereiland Sinai, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. Daar waar men voorheen een transitvisum diende aan te vragen bij de Egyptische ambassade te Brussel, is dit heden niet langer vereist. De Egyptische autoriteiten hebben de nationale luchtvaartmaatschappij 'Egyptair' gemachtigd om Palestijnen die in het bezit zijn van een identiteitskaart of een Palestijns paspoort, in te schepen, op voorwaarde dat de grensovergang in Rafah open is. In Caïro voorziet de Palestijnse ambassade te Egypte pendelbussen die de reiziger vervolgens rechtstreeks naar de grensovergang vervoeren.

De opening van de grensovergang te Rafah wordt mede bepaald door de veiligheidssituatie in het Noorden van Sinai. De weg naar Rafah doorkruist dit gebied, alwaar extremistische groeperingen regelmatig aanslagen plegen. Het doelwit van deze aanslagen zijn de in de regio aanwezige politie en het leger. Palestijnen uit de Gazastrook worden hierbij niet geviseerd, maar de organisatie van het busvervoer wordt wel bemoeilijkt door de veiligheidssituatie in deze zone. De pendeldiensten worden namelijk in functie van de veiligheidssituatie in het gebied, en bijgevolg op onregelmatige tijdstippen, georganiseerd.

In de praktijk is de grensovergang te Rafah sinds de dubbele aanslag van 24 oktober 2014 een vijftiengtal keer open geweest, telkens gedurende een periode van één of meerdere dagen. Specifiek voor wat het jaar 2016 betreft, werd de doorgang regelmatig geopend dan het voorgaande jaar. In de periode van mei tot november 2016 telkens gedurende meerdere dagen per maand, en in de maanden oktober en november steeg het aantal dagen dat de doorgang open was. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat, wanneer de grensovergang geopend wordt, duizenden Palestijnen van de gelegenheid gebruik maken om in en uit de Gazastrook te reizen. Terugkeren naar het grondgebied van de Gazastrook is derhalve mogelijk, ook al kan die mogelijkheid tot terugkeer onderbroken zijn ten gevolge van de veiligheidssituatie in de regio waar doorgereisd moet worden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en rekening houdend met het gegeven dat u beschikt over een identiteitskaart en een Palestijns paspoort (zie groene map) zijn er dan ook geen redenen voorhanden om aan te nemen dat u niet over de mogelijkheid beschikt om een Palestijnse paspoort aan te vragen bij de Palestijnse Minister van Binnenlandse Zaken en terug te keren naar het mandaatgebied van de UNRWA.

Voorts erkent het CGVS dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn, doch benadrukt dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastrook er in preciaire omstandigheden leeft. U kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in uw land van gewoonlijk verblijf, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet loopt. Uit uw eigen verklaringen blijkt evenwel dat uw individuele situatie behoorlijk is.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw familie over een eigen huis met twee etages beschikt. In de recente oorlog (2014) werd uw straat gebombardeerd en werden de ruiten van jullie woonst vernield, intussen is alles weer hersteld, zo geeft u aan (CGVS p.7). Bijgevolg kan er vanuit gegaan worden dat u bij een terugkeer naar Gaza over de nodige huisvesting beschikt. Blijkt verder dat uw familie nog steun van UNRWA krijgt, zo krijgen ze elementaire medische verzorging, genieten ze onderwijs en u gevraagd of ze nog voedselhulp krijgen, geeft u aan dat u daar al een zestal jaar niet meer woont en daar niet naar vraagt, maar dat de voedselhulp normaliter wordt verdergezeten (CGVS p.3). Verder blijkt dat uw broers, u hebt twee broers die in Dubai werken, in de mate van het mogelijke geld geven om uw familie financieel bij te staan wanneer ze een moeilijke periode doormaken en dat uw vader zo nu en dan geld leent van mensen die hij leerde kennen in de Emiraten (CGVS p.4, 7). Verder blijkt dat u Gaza in 2010 (studiebeurs) hebt verlaten om in Turkije te gaan studeren, u volgde eerst taallessen en vatte daarna uw studies ingenieur aan, waarvan u in 2016 uw diploma behaalde. Bovendien was u in 2013-2014 een jaar Erasmusstudent in Finland (CGVS p.4-5).

Hieruit blijkt dat u over de nodige capaciteiten beschikt om zelfstandig te leven en zelfredzaam bent en bovendien over een uitstekend diploma beschikt waardoor er vanuit kan worden gegaan dat u uw weg bij terugkeer in Gaza wel zult vinden.

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielaanvraag, kan u daarenboven, ongegrond karakter van uw asielaanvraag de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw paspoort (luchthavenpolitie), geboorteakte, diploma en puntenlijst Gaza, diploma's/attesten Turkije, 'UNRWA registration card' en uw verblijfskaart op basis van uw humanitair statuut in Turkije. Deze stukken hebben betrekking op gegevens die hier niet ter discussie staan en vermogen bijgevolg niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, na de wapenstilstand van november 2012, relatief kalm was. Het jaar 2013 kende het laagste aantal burgerslachtoffers sinds 2000. Deze daling was voornamelijk toe te schrijven aan een vermindering van de vijandelijkheden tussen de Palestijnse gewapende groeperingen en het Israëlisch leger.

Het jaar 2014 werd op zijn beurt gekenmerkt door een plotse en hevige uitbarsting van geweld tussen Israël en Hamas. Op 8 juli 2014 startte Israël een grootschalige militaire operatie in de Gazastrook, genaamd "Operatie Beschermde Rand". Gedurende de 51 dagen die daarop volgden, verloren meer dan 1400 Palestijnse burgers het leven, en raakten meer dan 10.000 burgers gewond. Op 26 augustus 2014 werd, via mediatie door de Egyptische autoriteiten, een staakt-het-vuren afgesloten dat voor onbepaalde tijd moet gelden. Sindsdien is de veiligheidssituatie in de Gazastrook identiek aan de situatie die het conflict voorafging. De meerderheid van de incidenten die er actueel in de Gazastrook voorkomen, vinden plaats in de zogenaamde bufferzones ("Access Restricted Areas, ARA"), alwaar Israëlische strijdkrachten gewelddadig reageren op het benaderen of betreden van deze zone. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is echter gering.

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er actueel geen sprake is van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wanneer de Commissaris-generaal een persoon uitsluit van de vluchtelingenstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/2, tweede lid van de Vreemdelingenwet een advies verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de problemen die u ertoe zouden hebben aangezet uw land van gewoonlijk verblijf te verlaten. Nergens uit uw verklaringen kan voorts afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan waardoor u bij terugkeer persoonlijk een bijzonder risico op een onmenselijk en vernederende behandeling zou lopen.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat er voor burgers in uw land van gewoonlijk verblijf actueel een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van gewoonlijk verblijf, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een verwijderingsmaatregel onverenigbaar zou zijn met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus. U komt niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Hij stelt terecht dat de identiteit, herkomst en nationaliteit relevante kernelementen zijn die dienen te worden beoordeeld in het kader van een asielaanvraag. Het is immers binnen het kader van deze gegevens dat een asielrelaas dient te worden beoordeeld op zijn intrinsieke merites. Hij is van mening dat zijn asielaanvraag ten opzichte van Turkije diende te worden beoordeeld.

2.1.2. In de nota met opmerkingen betoogt de Commissaris-generaal dat de asielaanvraag correct is beoordeeld ten aanzien van Gaza als land van gewoonlijk verblijf. Hij licht verder toe als volgt:

“Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij in 2010 met een studiebeurs naar Turkije is vertrokken. Verzoeker reisde naar Turkije voor een specifieke reden, om er te studeren en in de hoop er werk te kunnen vinden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Uit verzoekers verklaringen kan niet worden afgeleid dat verzoeker een duurzaam verblijf heeft gekend, noch dat hij een leven heeft opgebouwd in Turkije. Volledigheidshalve merkt verweerder nog op dat de door verzoeker aangehaalde problemen in Turkije bezwaarlijk als voldoende zwaarwichtig kunnen worden beschouwd om te kunnen spreken van systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker verklaarde in Turkije geconfronteerd te zijn met racisme en discriminatie, onder meer op de arbeidsmarkt (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Deze elementen zijn evenwel onvoldoende zwaarwichtig om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.”

Ter ondersteuning van de nota met opmerkingen voegt de Commissaris-generaal de volgende documenten: UNWRA “Gaza Situation Report” nrs. 174, 175, 179 en 180 (stuk 1) en COI Focus “Territoires Palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire” van Cedoca van 30 januari 2017 (stuk 2).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door Finland werd geregistreerd als een onderdaan van Saoedi-Arabië (cfr. punt 1.2.) en dat de Commissaris-generaal geen verder onderzoek heeft gedaan naar dit relevant element ter beoordeling van de asielaanvraag. Verzoeker verklaart dat hij en zijn vijf broers en vier zussen allen werden geboren in Saoedi-Arabië (DVZ-verklaring, stuk 12, p. 4 en 7). Verzoeker verklaart op de zitting dat hij zijn huidig paspoort van de Palestijnse autoriteiten niet zelf heeft afgehaald in Ramallah, maar bevestigt dat hij het heeft verkregen via een vriend in Turkije die zijn oud paspoort nog heeft (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 8). Tevens geeft verzoeker aan dat zijn vader over een Egyptisch reisdocument beschikt en thans in Egypte verblijft samen met zijn jongste broer A. (DVZ-verklaring, stuk 12, p. 5; CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 3).

Het hebben van meerdere nationaliteiten dient verder te worden onderzocht, gelet op de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waar hij zich op zijn staatsburgerschap kan beroepen.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Om de Commissaris-generaal toe te laten de vraag naar de nationaliteit(en) van verzoeker te beantwoorden, wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 januari 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP